

^{39.}
Carmen ^{XXXIX} Lugubre

Q V O

ILLVSTRISSIMI NEC
NON GENEROSISSIMI PRINCIPIS
AC DOMINI, DN. IOHANNIS ERNESTI

Principis Anhaltini, Comitis Ascaniae, Domini Servestæ ac
Bernburgi, &c. in Christo placidè pieq; defuncti

Viennæ XII. Decembris, Anno

M. DC. I.

Obitum deplorant

DESSA ET CIVIS
illius quidam.

SERVESTAE
Excudebat Iohannes Schleer,
Anno M. DC. II.

39.

Georgi Trippel

1603

LIBRARY OF THE UNIVERSITY

OF MUNICH

IN THE LIBRARY OF THE UNIVERSITY

OF MUNICH

IN THE LIBRARY OF THE UNIVERSITY

OF MUNICH

Georgi Trippel

1603

Georgi Trippel

Georgi Trippel

Georgi Trippel

Georgi Trippel

Carmen Lugubre.

CIVIS.

*ESSA quid incedis pullata?
quid Aula, quid Aedes
Designant atris vestibus? unde fit hoc?*

DESSA.

*Proh dolor! Ignoras, quām luctus acerbus edaxq;
Acciderit domuistemmati Ascanidūm!*

*Princeps IOHANNES ERNESTVS
strenuus Heros,*

Mortuus est, duplex Martis & Artis honos.

*Quem sperabamus reducem victricibus armis
Huc fore: lugendus nunc iacet ante pedes.*

*Hic iacet ante pedes, qui salvus ab hoste redibat:
Cui nec Turca ferox, nec Scytha terror erat.*

CIVIS.

A 2

Illene

Illene, qui Patriæ pro viribus ergo tuenda
Conscripto petiit milite Pannoniam?
Post quam sedecies centenus iniverat annus
Et primus, Christi tempora prima notans.
Et qui, cum IVNI vicesima nona veniret,
DESSAM linquendo latus inibat iter?

DESSA.

Ipsus is est, Heros invicta robore dextra,
Rerum militia gnarus & arte potens.
Non obiter norat, ceu fit, sed habebat in usu,
Tempore quid ferrent bella, quid arma loco.
Propugnatoris Patriæ, si fata tulissent,
Non dignandus nomen habere sua.
Nam non septus erat vulgari robore mentis,
Ac peragebat opus fortiter omne suum,
Fortiter, intrepide, constanter & acriter omnem
Eventum excipiens, quem sibi fata dabant.
Ettamen haud temere sua sed prudenter agebat,
Non nisi suscipiens præmeditata probè.
In statione sua talem se gesit, ut omnes
Hac cumulent ipsum laude, fuisse virum.
Anno sedecies centeno, belligerante (RICIO,
ALBERTO Austriaco cum Duce MAV-

Visus

*Visus ad OSTENDAM, cōpulsis rebus in ar-
Dispuslaq; acie, nolle referre pedem: (ctum,
Sed trepidum retrahens animosis vocibus agmen
Hostiles versa sorte fugare manus.*

*Atq; ita NASSOVIO Comiti comes ivit in ar-
Fidus, & inuictam consociavit opem. (mis
Pōst ubi Dux iussu RV DOLphi Casaris ipse
Cum Legione sua vēnit in Vngariam.*

*ALBAE REG Alis concendit māenia primus,
Restituitq; illam Casaris imperio.
Quamvis interdum fuit in discrimine magno
Hostibus oppositus cum Legione sua:
Attamen infestos animosè depulit hostes,
Acriter urgendo vertere terga retro.
Aenea non metuit tormenta, nec horruit enses,
Sed gladium medio strinxit in hoste suum.*

CIVIS.

*Ergò dolendum, nos orbatos Principetanto,
Qui Bellatoris scivit obire vices.*

DESSA.

*Verè lugendus nobis Dux inclytus armis
Dedebit lacrymas morte ciēre sua.*

A 3

Vita

Vita super tibi erit, cùm tempora dura requirent,
Tales afflictis rebus habere viros.
Multos invenias, qui tempore pacis ad arma
Clamant, & linguis nil nisi bella crepant.
Ast ubi res peragēda venit, tum more Thrasonis
Eminūs atq; extra tela manere volunt.
In promptu ratio est: quia pulveris afficit horum
Nares sulphurei fumus odorq; gravis.
In medios noster Princeps sese intulit hostes,
Non fugiens gladios, arma, grauesq; globos,
Cū Legione sua, quam fidam expertus in armis
Princeps laudavit, morigeramq; sibi.
Paucos invenies, quos tanta peritia belli
Commendet: quos huic equiparare queas.
Sunt quidē adhuc aliqui similes virtutibus illi,
Non modò præstantes Marte, sed arte simul.
Sed queror hic numerū, quod fiat valde minutus
Tempore quo crescunt iuncta pericula malis.
Auctibus increscunt funesta pericula Martis:
Contra mors perimit fortia corda virūm.
Non divinandum est: docet Experientia rerum
Temporis in primis certa Magistra sui:
Quòd iam sit tantis Germania cincta periclis,
Quantis vix unquam, dum stetit, ante fuit.

Hanc

Hanc ex Occasu petit infensissimus hostis
Aiquaxus totum notus in orbe sua.
Hispanus, quo non vivit crudelior ullus,
Quem Sol aspectat luminis ore sui.
Ex Oriente petit nos bello Turca cruentus
Pannonicos miserè depopulatus agros.
In Patriæ fines invasit, & oppida cepit
Munita, arcendis hostibus opposita.
Qui fædum excidium Patriæ nobisq; minatur,
Ni Deus auxilium suppetiasq; ferat.

CIVIS.

Ergo non tantum deposita secula futura,
Hæc ipsa armigeros postulat hora viros,
Qui possint hostes hos debellare superbos,
Et valeant armis arma domare suis.

DESSA.

Hos inter Princeps noster virtute fuisset
Nequaquam minimus posteriorue alijs:

CIVIS.

Ergo dolendum, nos orbatos Principe tanto,
Qui Bellatoris scivit obire vices.

DESSA

DESSA.

Præterea fuit insignis pietate Fideq;
Imbutus vera cognitione Dei.
Articulos Fidei discretè noverat omnes,
Quos confirmavit vox manifesta Dei.
In controversiis ad Biblia sancta recurrit,
Ut sanum sensum promeret inde sibi.
Sapè loquebatur de Religione Fideq;
Nam solers inerat mentis acumen ei:
Valde pie, argutè, sanctè, sapienter, acutè:
Vnde excellens vis claruit ingenii.
Nō hominum voluit placitis applaudere vanis,
Quæ Papa Romanus suscipienda dedit.
Omnia pro falsis habuit contraria Verbo,
Posse negans certam constabili Fidem,
Spemq; Fidemq; tibi tantum fiducia Christi
Addidit, unde salus vera venire queat.
Non meritis operum reparari posse salutem
Credidit: in Christo se requiescere ait.
Luce duodecima tandem fulgente Decembris,
Anno, quē modò vox dicta Decembris habet:
In Christo placide defunctus in urbe Vienna
Latius cœlestem transit in patriam.

¶
Illic

A2230

Illic exultat superata morte triumphans
Vniuersitatis Numinis ante thronum.

CIVIS.

Vix teneo lacrymas, ita mens mihi mæsta dolore
Ex immaturo Principis occubitu. (est)
Vixit enim tantum viginti quatuor annos
Detractis septem, mensibus inde prius.

DESSA.

Præmatura quidem nobis mors ista videtur:
Sed voluit nutus sic Deus esse suo.
Qui solet ex mundo iustos auferre maligno,
Ne mentes vitijs conscelerentur ibi.
Et satis ad cœlum illius maturuit atas,
Qui Christum cœpit nosse, fideq; tenet.
In cœlo Patria est: hic non est mansio fixa: (MEL:
Hoc manet: EST HOMINI MORS OBEVND A SE
Dives, inops: Humilis, celsus: Rudis atq; veritus:
Rex: Princeps: Comes & Nobilis atq; Baro:
Rusticus & civis: Celebs & Coniugus una:
Femina virq;: Puer: junior ac senior.
Cuiuscunq; modo sortis seu conditionis:
Omnes sub leges Mors vocat unas suas.

Ergo

*Ergo cùm mortis sit inevitabile fatum,
Vivat ad hoc semper quisq; paratus iter.*

CIVIS.

*Nunc igitur Princeps, quem commendavit a-
Virtus augustis conspicienda notis: (bundò
Facte Dei Fili suavi requiesce culibi:
Omnibus hac nobis ingredienda via est.*

*Iohannes Starck M.
Oschaciensis,*

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt

urn:nbn:de:gbv:3:1-604349-p0013-0

DFG

Be 231.

8°

Q6.

ULB Halle
002 690 756

3

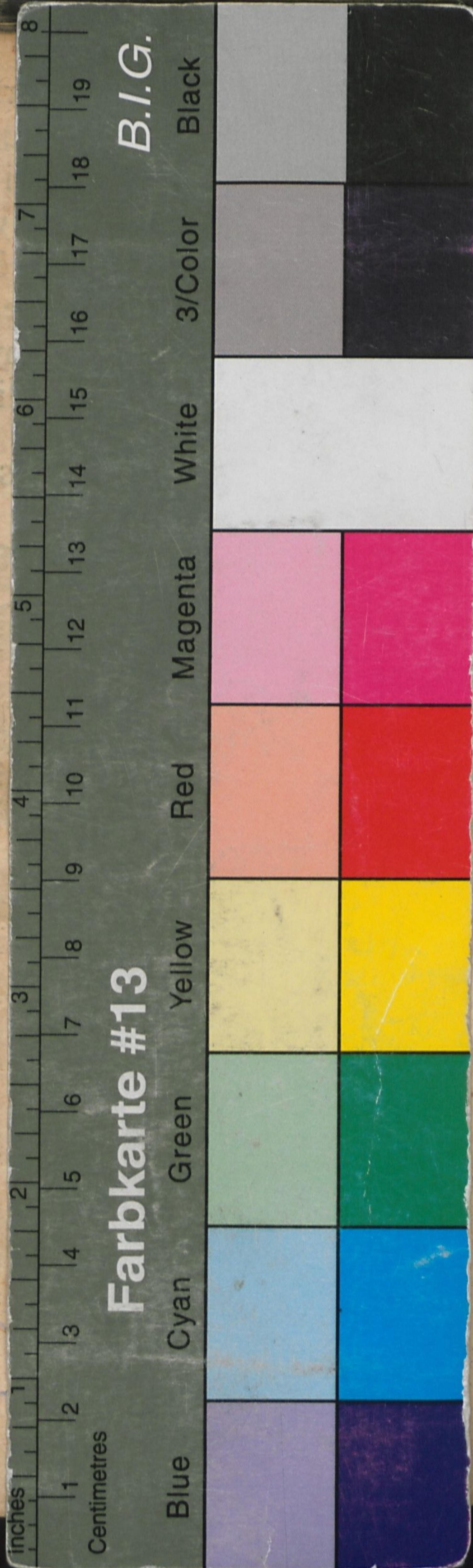

5b.

VD77

Farbkarte #13

Carmen Lugubre

Q V O

**ILLVSTRISSIMI NEC
NON GENEROSISSIMI PRINCIPIS
AC DOMINI, DN. IOHANNIS ERNESTI**
*Principis Anhaltini, Comitis Ascaniae, Domini Servestæ ac
Bernburgi, &c. in Christo placidè pieq; defuncti
Viennæ XII. Decembris, Anno
M. DC. I.*

Obitum deplorant

**DESSA ET CIVIS
illius quidam.**

SERVESTAE
Excudebat Iohannes Schleer,
Anno M. DC. II.

39.